

ZUŠ-Kovinky č.4/07

Měsíc **duben** patří již pravidelně několik let našim absolventům. Absolventi jsou ti žáci, kteří si „odchodili“ už pár let v té naší škole, kde se učili mít rádi hudbu, tanec či umění výtvarné. Tanečníci mají své studium rozdělené na dva stupně – první stupeň je sedmiletý (s přípravkou až osmi nebo devítiletý) a druhý stupeň čtyřletý. U výtvarníků je první stupeň také sedmiletý (a přípravka taktéž trvá jeden až dva roky), ale druhý stupeň je pouze tříletý. Hudebníci mají svá studia trochu komplikovanější. Přípravka sice trvá shodně jeden až dva roky jako u předešlých oborů, ale pak záleží na tom, jaký nástroj, případně zpěv si vyberete. U dechových nástrojů, elektronických klávesových a bicích nástrojů je studium prvního stupně čtyřleté (zpravidla od deseti let), ostatní hudební nástroje (klavír, smyčcové a strunné nástroje, akordeon) a zpěv mají první stupeň sedmiletý. Druhý stupeň je pak pro všechny hudebníky čtyřletý.

Letos jsme se rozhodli, že uděláme slavnostní „vyřazení“ absolventů pro každý obor zvlášť a to proto, aby se dostalo stejné pozornosti a významu každému oboru po zásluze.

Všechny tři „podvečery“ se uskuteční pod záštitou starosty města Jičína pana **Ing. Martina Puše** a místopředsedy Senátu České republiky pana senátora **MVDr. Jiřího Lišky**.

První slavnostní absolventské vystoupení se koná již v úterý **17.dubna od 18,00 hodin** v jičínském Masarykově divadle. Bude to **taneční** produkce a zde je několik vět, jak se jednotlivé tanečnice – absolventky vám představují:

Příspěvek vcházejících hvězd

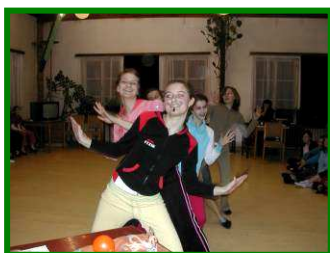
Všechno to začalo už ve školce. Malá a velká Martinka se přihlasyly do taneční přípravky. V dalších ročnících a během roku se k nám postupně přidávaly, ale někdy i následně odcházely další holčiny. Za sedm let jsme se jakž-takž sesumírovaly do nynější sestavy: velká Martinka, malá Martinka, Lenka, Kačka, Zuzka, Kája, Lenka, Dáša a naše kudrnatá Pája...

Taneční nadání se zejména u velké Martinky začalo projevovat už od dětství, když se na známou písničku „Bossa-Nova“ nakrucovala před televizí.

To naše Pavlínka měla úplně jiné zájmy. Ve svém volném čase si hrála na „automat“. Při jedné z her se jí to ale trochu vymklo z rukou a osudnou minci spolkla...

Zuzka se vždy zajímala o vesmír a její dětské přání bylo - se stát kosmonautkou. Svojí cestu na Měsíc každou noc pilně trénovala na trase pokojík - půda.

Lenka si moc přála mít pejska, ale ani Ježíšek jí to přání nesplnil, proto si malá Lenička na pejska alespoň hrála. Vlezla do každé větší krabice a začala štěkat jako pes v boudě.

Kačenu maminka slušně vychovala, a tak při každém vstupu do místnosti Kačka zaťukala na dveře a nahlas pronesla: „Ťuky, ťuky, dobrý den“!

Dáša se od malička starala o image svých panenek. V neposlední řadě svým „bárbínkám“ upravovala účesy. K tomu samozřejmě patřilo i pravidelné zastřihávání konečků (a to nejen u panenek).

Martka byla už od dětství velká sportovkyně. Oblíbila si především dlouhé vytrvalostní tratě. Tak například na písničku „Chvátám, chvátám“ od Včelích medvídků běhala po pokoji do kolečka.

Kája a Lenka v sobě odjakživa měli uměleckou duši. Obě rády kreslily křídami. Jako nejlepší plochy pro svá umělecká díla si nejraději vybíraly chodníky. Pod své výtvary se nikdy nezapomněly podepsat a popřípadě uvést i svou celou adresu...

Všechny tanečnice z absolventského ročníku tedy byly pěkná čísla. Jen naše paní učitelka Eva Černochová je mezi námi jako jediný svatoušek..... ☺

© Martinka Víchová, Pavlínka Rodrová ..2007

Veronika Hlavatá letos absolvuje již druhý stupeň tanečního oboru.

Na Zahradnické škole v Kopidlně získala výuční list a nyní studuje obor zahradník s maturitou.

Je to velmi pilná svědomitá studentka naší ZUŠky. Pravidelně se účastní našich výjezdních soustředění na Nebákově a patří vždy k těm děvčatům, která mají ráda legraci, vtíp a soudržnost. Veronika během studií na naší škole musela jeden rok ve výuce tance vynechat kvůli problémům s kolenem, ale po roce se k nám opět vrátila a ve zdokonalování v tanečních technikách chce pokračovat ještě dále ve studiu pro dospělé.

Eva Černochová, učitelka

Další v pořadí je slavnostní „vyřazení“ žáků - absolventů hudebního oboru. Těch je letos celkem 32. Protože koncert s tolika hudebními produkcemi by trval asi pět hodin v kuse bez přestávky, 28.března proběhl v ZUŠce takový malý „konkurz“ (říkáme tomu také přehrávka) o možnost vystoupit se svou skladbou na slavnostním večeru veřejně. Bylo vybráno 17 hudebních produkcí a veřejně tak zahrají při slavnostním vyřazení v pátek **27.dubna od 18,00 hodin v Porotním sále** jičínského zámku:

- na klavír: Martin Bambušek, Jan Fišer, Daniela Jirsová, Barbora Komárková, Kracík Josef, Eva Šulcová
- na bicí nástroje: Tomáš Hynek
- na zobcovou flétnu: Barbora Nosková
- na kytaru: Lucie Gillová, Lenka Kubínová, Daniel Stojanov
- na příčnou flétnu: Petra Pavelková

- na elektronické klávesové nástroje: Simona Cimbálová, Martina Červená, Dana Tillová
- na pozoun: Jan Karásek
- na housle: Petra Mádlová
- zpívá: Petra Jonáková

Velice nás potěšilo, že naši pozvánku k účasti a předávání věcných dáreků absolventům (ty každoročně věnuje Sdružení rodičů při ZUŠ J.B.Foerster a Jičín) přijala osobně paní Jiřina Marková-Kristlíková, sólistka Státní opery Praha a ředitelka Dětské opery Praha. Na závěr slavnostního večera také našim absolventům zazpívá dvě písně.

PRO VŠECHNY ABSOLVENTY HUDEBNÍHO OBORU JE ZDE DŮLEŽITÁ INFORMACE – ve čtvrtek 26.4. v 17,30 hodin se všichni POVINNĚ (i Ti, co veřejně nehrají) sejdete v Porotním sále, kde společně secvíčíte s paní učitelkou Zdenkou Svobodovou písničku Z.Svěráka a J.Uhlíře: (tu jste obdrželi u svých pedagogů) ...“Když jsem chodil do lidušky“.

V následujících odstavcích se vám absolventi hudebního oboru představují sami nebo o nich jejich učitelé napsali několik zajímavostí.

Navštěvuji 7.třídu 1.ZŠ v Jičíně. Ráda čtu, poslouchám rádio a chodím ven s mým psem. Do Základní umělecké školy J.B.Foerster a Jičíně chodím už od první třídy a začala jsem hrát nejprve na zobcovou flétnu. Za dva roky poté jsem si k ní přidala i keyboard. Ten mě bavil víc, proto jsem nakonec flétnu nechala. Na této škole se mi líbí, že pořádá různé zájezdy (např. na Českou filharmonii, na představení opery či baletu do Státní opery Praha) a také dává příležitost mladým studentům, aby si zahráli na různých vystoupeních a mohli tak nejen svým blízkým předvést, co se vlastně naučili.

Simona Cimbálová (absolventka ze třídy p.uč.Vladimíry Matuškové)

Chodím na 1.Základní školu 17.listopadu do deváté třídy a po ní bych ráda vystudovala gymnázium v Hořicích. Nejprve se tam ale musím dostat. Z toho důvodu mě již 23.dubna čekají přijímací zkoušky. Všechny volný čas věnuji hasičskému sportu (SDH Vitiněves-ženy), keyboardu, ale i atletice, fotbalu a procházkám v přírodě. Začínajícím keyboardistům bych doporučila pilně cvičit, protože výsledky jsou potom potěšující, když můžete zahrát třeba babičce nebo zahrát si jen tak pro radost. Každý kdo má v sobě trochu talentu nebo hudebního nadání, by ho měl určitě co nejdříve využít a tato Základní umělecká škola v Jičíně mu k tomu dává příležitost.

Martina Červená (absolventka p.uč.Matuškové)

Jsem v deváté třídě a potom bych chtěla vystudovat Masarykovu obchodní akademii v Jičíně. Mezi mé zájmy patří například čtení, poslouchání muziky a hraní na keyboard. ZUŠ navštěvuji od 6.třídy základní školy. Hra na keyboard mě baví. Je to velice dobrý nástroj, protože má mnoho variací a rejstříků. Kdo by chtěl hrát na nějaký hudební nástroj, ať si určitě vybere keyboard. Rozhodně to ale bude potřebovat trochu trpělivosti a chtivosti. Mě osobně ze začátku keyboard nebavil, protože jsem neměla tu správnou paní učitelku, jakou bych si představovala. Ale od třetího ročníku jsem dostala paní učitelku Vladimíru Matuškovou a rázem se vše změnilo a na hodiny už chodím ráda. Na Zušce bych nic neměnila, jen ta hudební nauka mě vůbec nebaví.

Dana Tillová (absolventka p.uč.V.Matuškové)

Jan Fišer (absolvuje I.stupeň studia ve třídě pí uč.Věry Čejkové)

Hra na klavír je jeho záliba už od malička. Z etud si však oblíbil jen ty jazzové. Další jeho zálibou je hra v šachy - pokud najde partnera. A když je řeč o partnerství, využívá ho i v hudbě. Velmi rád hraje ve školní kapele, dále doma se všemi sourozenci (je jich totiž 5!). A když jsme tak u těch čísel, nezalekne se ani osmičky, což znamená hra pro 8 rukou na dva klavíry ve skupině Chobotnice. A abychom nezapomněli, stihá studovat na samé 1 !!! místní Lepařovo gymnázium.

Jazz je jeho nejmilejší oblast hudby, proto si vybral za svou absolventskou skladbu „Oči černé“ v úpravě boogie od amerického skladatele Geralda Martina.

Eva Šulcová (absolvuje II..stupeň studia ve třídě p.uč.Věry Čejkové).

Za měsíc bude absolvovat na jičínském Lepařově gymnáziu. Chtěla by být učitelkou nebo pracovat v cestovním ruchu. Hraje velmi dobře v naší školní skupině zobcových fléten na basovou zobcovou flétnu (před měsícem získala s ostatními hráči v krajské soutěži v konkurenci 13 souborů 1.cenu).

Je též členkou skupiny Chobotnice, tj. hra na 2 klavíry pro osm rukou. Miluje aerobic do takové míry, že se stala i jeho cvičitelkou. Z klavírní literatury hraje nejraději romantické skladby, proto si vybrala pro absolventské vystoupení od Zdenky Fibicha romantické Scherzo e moll.

Já a ZUŠ

Už od školky jsem se dostala k muzice. Maminka mě totiž přihlásila ve školce do kroužku hry na zobcovou flétnu. Pískání třemi prsty mě velice bavilo a tak jsem se ve hře na flétnu rozhodla pokračovat na Základní umělecké škole J.B.Foerster a Jičíně. Po překonání křeči v malíčku a zacpávání si uší spolubydlících jsem nakonec úspěšně se zobcovou flétnou před čtyřmi lety odabsolvovala.

Tuto školu jsem chtěla ale navštěvovat dále, proto jsem se přihlásila na hru na kytaru. Nastoupila jsem hned do prvního ročníku druhého stupně. Letí to – za měsíc budu vystupovat na absolventském koncertě. Své umění ve hře na kytaru rozvíjím i ve školní „Lidové muzice“, pod vedením paní učitelky Zdenky Svobodové, kde se mi moc líbí. Myslím si, že všichni držíme „basu“. Také vystupujeme na různých příležitostných koncertech.

Hudba patří mezi jedny z mých největších koníčků a také se jí budu věnovat nadále i ve svém budoucím povolání učitelky.

Lenka Kubínová (absolventka z kytarové třídy p.uč Hany Botkové)

Zlaté roky v ZUŠ(ce)

Ve 2.třídě základní školy mě rodiče nabídli, jestli bych nechtěl chodit na nějaký hudební nástroj jako můj starší bratr. Neviděl jsem důvod, proč bych to nemohl zkusit, a proto mě rodiče přihlásili! Hned od začátku jsem měl velkou kliku, protože jsem dostal jednu z nejhodnějších učitelek na škole paní Hanu Botkovou. První ročník proběhl velmi hladce. Nejvíce mě potěšilo když jsem se naučil zahrát první píseň. Byla to „Šel tudy měl dudy“ a dodnes si ji pamatuji!! Druhý ročník nebyl moc zajímavý, ale ve třetím jsem začal hrát komorní hru! Byla to určitá změna, začít hrát s partnerem a později i s partnerkou, ale užili jsme si u toho dvojnásob legrace, což poznávám doteď, neboť jsem v šestém ročníku začal chodit do kapely „Popík“. Když jsem šel na hodinu prvně, měl jsem strach, jak se napoprvé předvedu, jelikož první dojem je vždy nejdůležitější! Naštěstí pro mě jsem většinu „kapelníků“ znal, takže jsem rychle zapadl! Na těchto hodinách je spousta legrace, i když to někdy paní učitelku Janu Včelákovou už pěkně vytáčí. A až poslední sedmý rok jsem do dua dostal svoji nynější spoluhráčku Lenku Kubínovou, která je velmi sympatická a navíc velmi dobrá ve hře na kytaru, takže naše souhra je bezproblémová. Samozřejmě bych nemohl zapomenout pět let, které mě „trápila“ nauka. Pro všechny studenty ne moc oblíbená mě nepřipadala tak strašná, i když některé hodiny se tam prostě nedaly vydržet!... Nejlepším, avšak nej přísnějším učitelem byl pan Pavel Hučík. Ale taky se zde člověk nenudil! Nyní se rozhoduji, jestli příští rok budu pokračovat nebo toto krásné hobby zanechám, neboť má asi o něco větší záliba je sport, házená a v příštím roce bych se mu chtěl plně věnovat a bohužel jeden z koníčků musí jít stranou, protože pak je tu také škola a na tu nesmíme zapomenout!

Nakonec co bych jen dodal, s pozdravem, **Daniel Stojanov**

Jmenuji se **Katka Vrabřová**, bude mi 19 let. Čtvrtým rokem navštěvuji Lepařovo gymnázium. Po maturitě bych chtěla jít studovat hudební výchovu na pedagogické fakultě. Ve svém volném čase, kterého je čím dál méně, ráda provázím na zámku Staré Hradky, dívám se na romantické komedie, Gilmorova děvčata, hraji na klavír a poslouchám hudbu všeho druhu od klasiky po R&B. Mou největší slabostí je kafe a čokoláda. (Kateřina je absolventkou II.stupně ze třídy p.uč. Michala Petiry)

Jmenuji se **Aneta Klapková** (absolventka klavírní třídy p.uč.M.Petiry) a v základní umělecké škole J.B.Foerster a v Jičíně navštěvuji již osmým rokem hru na klavír a devět let zpěv. Mezi mé záliby patří tenis, aerobic, zpěv, klavír a plavání. Zpívání se hodně věnuji. Chodím do sboru, na duo, do kapely, Kanafasky, na sólo.... Ale nejraději zpívám v duu s Kristýnou Oborníkovou. Máme za sebou už několik soutěží, na kterých jsme se vždy dobře umístily.

Příhodička: Jednou jsme tady na zámku zpívali spolu a v první sloce jsem já řekla „Pepičku“ a Týna zase „Jeníčku“ a v druhý jsme to zase prohodili. No všichni se tomu zasmáli a my nakonec taky. Dostaly jsme pak tak trochu

„vynadáno“ od naší paní učitelky Svobodové. Holt - profesionálové se přece nesmějou! ☺

Jmenuji se **Daniela Jirsová** (absolventka klavírní třídy p.uč.M.Petiry). Jsem studentkou kvarty Lepařova gymnázia v Jičíně. Hru na klavír navštěvuji již sedmým rokem, z toho pět let „trápím“ pana učitele Petiru. Kromě hry na klavír jsem vloni začala na zdejší umělecké škole navštěvovat také hodiny sólového zpěvu ve třídě paní učitelky Jany Včelákové. Získané dovednosti ve hře na klavír mi umožnily, že se doma mohu sama při zpěvu doprovodit. Ve volném čase si ráda zazpívám, zahraji na klavír a poslechnu pěknou písničku.

Hudba v mém životě

Hudbu jsem milovala už od malička. Jedna z mých nejoblíbenějších her byla právě ta „na zpěvačku“. Vzala jsem mamččin kartáč na vlasy, představovala si, že je to mikrofon, běhala po domě a zpívala. Rodiče mi teda říkali, že „vyju“, ale to je věc názoru ... ☺ Nikdy jsem neposlouchala hudbu pro děti jako třeba Dádu nebo Šmouly, ale naopak se mi líbilo to, co poslouchal taťka, takže výsledek byl ten, že mezi mé oblíbené kapely v sedmi letech patřil Kabát, Scorpions, Lucie apod. Bez hudby si nedokážu představit ani jeden den. Někdy tvoří jen kulisu k běžným činnostem, ať už je to dělání úkolů nebo uklízení, jindy při ni naopak relaxuji po náročném dni. Pomůže mi prostě na nic nemyslet a duševně si odpočinout.

Do ZUŠky jsem začala chodit až skoro v 16 letech. Jako menší mě tam rodiče nepřihlásili a když mi bylo těch 12-13 let, připadala jsem si na to, abych nastoupila a začala od začátku, trochu stará. ☺ Až už se na mě moje kamarádka Zuzka Pelcová nemohla koukat, tak mě tam dotáhla, když přijímali nové žáky. Matně si vzpomínám, že jsem z toho všeho byla celá vykulená. Měla jsem si vybrat písničku, na které bych mohla ukázat, co ve mně je. Samozřejmě jsem neměla nic připraveného, protože koho by napadlo, že u „přijímaček“ na zpěv do ZUŠky bude muset zpívat, že jo ... ☺ Jediná písnička, která mě v tu chvíli napadla, byl „Most přes minulost“, která ale mému hlasu vůbec neseď, takže jsem akorát krásně ukázala, co všechno neumím ☹. No, nakonec se ale přece jen dohodli na tom, že by se s tím mým hlasem nějak pracovat dalo a přijali mě.

Začala jsem u pana učitele Jana Jiterského, ale nejvíce se na mě „podepsala“ paní učitelka Jana Včeláková. Chodím k ní již třetím rokem a od začátku ji vnímám spíše jako kamarádku, než jako obávanou autoritu. Je to člověk, kterého si velice vážím. Co ta si se mnou kolikrát na hodinách zkusila, když mi to opravdu nešlo a já se vztekala, brečela ... ale ona vydržela !!!! ☺ A podařilo se jí se mnou udělat pořádný kus práce. Moc jí za to všechno děkuji !! Ale všichni učitelé v ZUŠce jsou velice milí, tolerantní, schopni kompromisu ... a i kdyby nebyli, tak já jsem je takové poznala, a nikdo mi to nevezme !!! ☺

Jinak jsem v ZUŠce poznala i spoustu kamarádů a kamarádek, teda spíše kamarádek, protože ty holky ve sboru, do kterého chodím, přece jen vždycky převažovaly. ☺ A taky jsem si ve škole i na školních akcích užila spousty legrace. Děkuji ...

Petra Jonáková, absolventka pěvecké třídy paní učitelky Mgr.Jany Včelákové

Adéla Filipčíková (absolventka 4.roč. II.stupně z klavírní třídy p.uč.Kataríny Kalvodové), absolventka klavírní třídy paní učitelky Kataríny Kalvodové

Navštěvuje zdejší základní uměleckou školu od září 1997. Ke studiu hry na klavír si přibrala i zpěv a vše zvládá skvěle při studiu Lepařova gymnázia v Jičíně. Hudba je jejím koníčkem, přítelem i zlobidlem (to třeba tehdy, když jí zlobí prstoklady v Debussyho Arabesce... ☺).

Adéla je svědomitá studentka, a tak „na tom maká a dělá“, protože ji čekají talentové zkoušky na VŠ pedagogickou a při její cílevědomosti jsem jako její učitelka přesvědčena, že je zvládne naprosto v pohodě. Držme jí palce...! Vlastně palce ne, jen pěsti, palce totiž potřebuje při hraní... ☺

HUDBA A JÁ

Můj vztah k hudbě se budoval už od dětství - od školky na vánočních besídkách i po celou základní školu. I když byla mou nejoblíbenější činností a cítila jsem se při ní jako ryba ve vodě, nikdy mě nenapadlo se jí začít vážně věnovat. Až po nějaké době jsem si začala uvědomovat, že pro mě hudba celkově znamená mnohem víc, než se mi jevílo na začátku. Po několika školních soutěžích mě tedy rodiče přihlásili na sólový zpěv sem do ZUŠky J. B. Foersterera. Byla jsem šťastná. Těšila jsem se, že konečně budu moci zpívat sama za sebe. Bylo to něco nového, nepoznaného, vzrušujícího. I teď po čtyřech letech zpívám ráda, ale už na to není tolik času, kolik bych potřebovala. Stále však sním o tom, že budu moci vystoupit před několikatisícovým davem a že ten sen se stane skutečností. Poslední dobou jsem začala skládat svou vlastní hudbu a texty a ta cesta se otevírá čím dál víc. Hudba mě uklidňuje a dodává energii. Ať je to kdykoli, kdekoli a ať mám jakoukoliv náladu. Je součástí mého života a to, že se sama snažím tvořit, mě naplňuje dobrým pocitem. Sice jsou téměř všechny mé písničky ještě schované na dně posledního šuplíku stolu, doufám, že se jednou podívají na světlo.

Denisa Hrnčířová (absolventka I.stupně sólového zpěvu ze třídy p.uč.Jany Včelákové)

Základní uměleckou školu navštěvuji od svých pěti let, kdy jsem v roce 1994 zahájila přípravné studium tanečnického oboru u paní učitelky Evy Černochové. O rok později jsem začala studium ve hře na housle u paní učitelky Jiřiny Hornové, kterou jsem si již od první chvíle velmi oblíbila. V ZUŠce jsem také navštěvovala hru na bicí nástroje.

Moje oblíbená hudba je hudba alternativní, grunge, rock a nesmím opomenout také hudbu vážnou. V současné době studuji sedmým rokem Lepařovo gymnázium v Jičíně. Ve volném čase se věnuji hlavně hraní s kapelou v Nové Pace, africkému tanci, sportu či četbě.

Petra Mádlová, absolventka II.stupně hry na housle ve třídě p.uč.Miroslava Kopeckého

Eva Vysučková (absolventka klavírní třídy p.uč. Elišky Staré) je velice milá a inteligentní dívka. Také je přirozeně muzikální, škoda jen, že moc času na cvičení skladeb nemá. Kromě hudby má spoustu dalších aktivit. Ráda sportuje a kuželky hraje dokonce závodně. Letos ji čekají přijímací zkoušky na gymnázium. Ve hře na klavír by ráda pokračovala, držíme palce, aby jí vše vyšlo.

Hana Miřetínská (absolventka klavírní třídy p.uč. Elišky Staré) je moc hodná a dobrosrdečná holka. Prvním rokem navštěvuje Střední zdravotnickou školu v Mladé Boleslavi, přesto dojíždí do jičínské ZUŠ, aby mohla dokončit první stupeň studia hry na klavír a stát se absolventkou naší školy. Maminka je zvěrolékařka a Hanka po ní zdědila lásku ke zvířátkům. Nepochybuji o tom, že se jednou dokáže postarat o nemocné lidi a stane se z ní výborná zdravotní sestra.

Světlana Šulcová (absolventka klavírní třídy p.uč. Elišky Staré) patří mezi nadané studenty naší školy. Muzikalitu rozhodně nepostrádá, jen trochu píle a svědomitosti by jí neuškodilo. Kromě hry na klavír také hezky zpívá a je členkou hudební skupiny. Svěřila se, že by ráda stala kosmetičkou. Proč ne, šikovné ruce opravdu má!

Roman Klobouček (absolvent klarinetové třídy p.uč.Mgr.Františka Komárka) patří k nenápadným klukům, na které je ale spolehnutí, rozhodně má své učitele vždy čím překvapit ☺. Je velmi muzikální, hudba ho zajímá napříč žánry. Nemá strach ani z klavíru. V rámci nauky o hudbě, u paní učitelky Kataríny Kalvodové, neustále udivuje svojí praktickou šikovností a nadáním pro improvizaci. Takových klarinetistů jen víc a houšť!

Veronika Sedláčková (absolventka I.stupně klavírní třídy p.uč.Věry Čejkové) velmi příjemně překvapila aktivním působením v klavírní komorní hře v souboru „Chobotnice“. Co více si může muzikant přát, než když má možnost své těžce nabyté dovednosti uplatnit se stejně „postíženými“ hudebníky. Díky skvělému nápadu paní učitelky Čejkové vytvořit osmíruční kvarteto Chobotnice si Veronika mohla v neuvěřitelném tempu „vrznout“ slavný Šavlový tanec Arama Chačaturjana. No řekněte, který klavírista to může říct.... ☺

Monika Fialová (absolventka klavírní třídy p.uč.Marie Stříbrné). Ne každý má cestu k cíli jednoduchou. Monika navzdory ročnímu přerušení studia v naší škole a vystřídaní více učitelů ve hře na klavír úspěšně zvládla první stupeň a hudba se, doufáme, stala nedílnou součástí jejího života. Černá a bílá už pro ni nebudou jenom jednoduché barvy širokého spektra, ale vždy jí připomenou klavírní klapky, které jí tolik let doprovázely.

Josef Kracík (absolvent klavírní třídy p.uč.Marie Stříbrné). Kdo zná Pepu, jistě ho nepřekvapí, že když se objeví na koncertě, tak v obleku působí jako distinguovaný anglický gentleman. Jako hudebník není jednostranný, v pohodě dokáže na perkusy doprovodit své kolegy klavíristy, ale dovede také pořádně zaválet na klavír.

Barbora Komárková (absolventka klavírní třídy p.uč.Marie Stříbrné) je veselá, upřímná a všemi oblíbená. Nebudete tomu věřit, ale k tomu všemu je i chytrá a navíc svědomitá. Na to, že na klavír hraje pouze čtyři roky, je překvapující už to, že byla vybrána na dubnový absolventský koncert, z čehož má radost i její předešlý pedagog, pan učitel Michal Petira. Kež by na klavírním oddělení bylo takových žáků více.

Eva Zajícová (absolventka houslové třídy paní učitelky Marie Stříbrné). Eva patří již málem k inventáři naší školy, neboť již právě ukončuje druhý stupeň ve hře na housle, to znamená, že tuto školu navštěvuje už téměř dvanáct let. Patří ke spolehlivým hráčkám v souborové a komorní hře, zvláště ve folklórní muzice „Kanafaska“. Velmi ráda si zahrála také v „Zámeckém houslovém souboru“, ten vedla paní učitelka Jiřina Hornová, se kterým vystupovali nejen na samostatných koncertech. Stali se i součástí velkého orchestru například při provedení J.I.Linka a jeho Vánočního oratoria, ale zvláště při několika uvedeních Vánoční mše „Hej, mistře“ J.J.Ryby. Eva je všestranný muzikant a na naší škole navštěvovala několik let i hru na klavír.

Jan Karásek je absolventem prvního stupně ve hře na pozoun ve třídě pana učitele Josefa Tomáška. Jakmile pan učitel Honzu naučil vyluzovat poslouchatelné tóny, ihned ho zapojil do souborové hry a dobře udělal. Honza je dneska platným členem žesťového souboru „Jičínských trubačů“, jejichž fanfáry zahajují veškeré slavnostní dění po celém jičínském okrese. Vévoda Valdštejn by bez fanfár Jičínských trubačů na svém koni ani nevstoupil na náměstí.

Michal Sýkora je absolventem prvního stupně hry na klarinet ve třídě pana učitele Mgr. Františka Komárka.

Michal patří k všestranným mladíkům, kterým se ale některé záliby ne vždy vyplatí, což dokazuje zlomený palec na noze. „Michale, fotbal se hraje s míčem, ne s medicinbalem ☺...“. Pozitivní na jeho sportování je, že má nejen férového ducha, ale i pořádné plíce, na rozfoukání klarinetu.

Barbora Nosková je absolventkou I. stupně hry na zobcovou flétnu ve třídě pana učitele Mgr. Františka Komárka. Ke křehké blondýně se dřevěný něžný nástroj hodí přímo dokonale. Bára je nenápadná a tichá, ale když se za kytarového doprovodu svého pana učitele pořádně rozfouká, je to potěšení nejen pro její ucho. Však na koncertě se přesvědčíte sami.

Kristýna Jančová je také absolventkou prvního stupně ve hře na zobcovou flétnu, ale tentokrát ve třídě pana učitele Petra Luha. Cvičení na hodiny sólové hry moc nedala, ale v souboru „Staré hudby“ se jako platná členka poctivě podílela na komponovaném pořadu „Valdštejn, patriot jičínský“ při loňských Valdštejnských slavnostech a také reprezentovala školu na koncertech v kostele v Konecchlumí, Popovicích a Jičíně.

Parta hudebníků pod vedením paní učitelky Kataríny Kalvodové na ni budou rádi vzpomínat.

Lucie Gillová je absolventkou druhého stupně z kytarové třídy paní učitelky Mgr. Ivany Hučíkové. V letošním roce bude maturovat na Lepařové gymnáziu v Jičíně, odtud by ráda na vysokou školu, kde chce studovat cizí jazyky. Jak říká její paní učitelka, na co sáhne, to se jí daří a to platí i pro její hudební dovednosti, které rozvíjela nejen ve hře na kytaru, ale v loňském roce absolvovala i hru na keyboard ve třídě paní učitelky Vladimíry Matuškové. I přesto, že jí neustále sužují nemoci, je úspěšnou studentkou, navzdory minimálnímu úsilí skvělou kytaristkou a především příjemnou dospívající dámou. A to ještě nevíte, že Lucka je mistryní České republiky ve skládání puzzlů!

Martina Kůtková je absolventkou prvního stupně flétnové třídy paní učitelky Mgr. Ivany Hučíkové. Není divu, že jako svědomitá studentka se hlásí na gymnázium do Nové Paky. Má k tomu ty nejlepší předpoklady. Je vzdělaná, chytivá, upřímná, skromná a svědomitá.

„Do ZUŠ jsem začala chodit již v pěti letech, do výuky pohybové výchovy a tance u paní učitelky Evy Černochové. Ve 2. třídě jsem skončila a o dva roky později jsem začala chodit na klavír k panu učiteli Michalu Petirovi. Ze začátku to bylo velice těžké, měla jsem toho hodně a nestíhala jsem. Pak jsem si ale zvykla a přibrala jsem k pianu ještě pěvecký sbor a posléze i sólový zpěv, kterého jsem však musela nechat, protože jsem vždycky po půl roce musela mít hlasový klid a z toho by pak nic nebylo - půl roku zpívat, půl roku ne. Místo zpěvu jsem si nakonec vybrala příčnou flétnu. Ta ze začátku byla stejná jako klavír, ale ještě k tomu byla těžší tím, že jsem si musela hledat a pak i najít „nátisk“, abych vůbec mohla hrát a to bylo opravdu těžké. Dnes je všechno v pohodě, obojí mě baví stejně, jak piano, tak i flétna. Kdybych musela s jedním nástrojem skončit, asi bych si nemohla vybrat se kterým. ZUŠ bych doporučila každému, kdo má alespoň trochu hudebního nadání, protože jsou zde skvělí učitelé a mnoho nás naučí. Pořádají různé koncerty, zájezdy apod.“

Martina se mimo všech výše uvedených aktivit téměř dva roky věnovala poctivě i komorní hře v triu složeném z houslí, flétny a klavíru.

Lucie Daňková absolvuje I. stupeň hry na flétnu ve třídě paní učitelky Mgr. Ivany Hučíkové. Je téměř neuvěřitelné, že milovnice zemědělské techniky a zemědělství vůbec hraje na tak křehce znějící hudební nástroj jakým je příčná flétna. Nebudete tomu věřit, ale Lucka se hlásí na Střední zemědělskou školu. Ovládá už téměř všechna zemědělská zařízení a stroje, pokud je ovládá jako svoji flétnu, zastíní svým uměním úplně všechny muže „na poli“...-☺

„Do zdejší ZUŠky jsem začal chodit v roce 2002 nejprve na zobcovou flétnu k panu učiteli Tomáškovi, kde jsem rozvíjela získané dovednosti ze školky. Hra na zobcovou flétnu se mi velice líbila. Potom se mi naskytla příležitost naučit se hrát na příčnou flétnu. Neváhala jsem a zkusila to. Ze začátku mě to moc nebavilo, ale po utvoření nátisku a prvních tónů to bylo skvělé. Zároveň se změnou nástroje jsem změnila i učitele, pan Tomáška jsem vyměnila za novou paní učitelku, která nezkazí žádnou legraci, paní Mgr. Ivanu Hučíkovou. Ta je velmi příjemná a zábavná. Na druhou stranu se umí pěkně naštvat, když někdo něco neumí – nebo spíše když se doma nenaučí co, co má. To pak dovede i zakřičet. ☺ Hodiny s ní jsou ale velice dobré. Díky paní učitelce jsem si také zahrála ve folklórním souboru „Kanafaska“, kterou vede paní učitelka Marie Stříbrná. S tímto souborem jsem často jezdila vystupovat a to bylo moc fajn. Hráli jsme tam pěkné písničky, až na některé, dlouhé, a ty se nám i špatně hráli. Chození do naší ZUŠky mě moc bavilo. Určitě bych tuto školu doporučila všem dětem! Budou moct vystupovat na koncertech, které tato škola pořádá velké množství. V dnešní době je skvělé naučit se hrát na hudební nástroj a navíc je to velice výhodné pro ty, kteří v budoucnu chtějí pracovat s dětmi. Tak takové jsou moje pocity a názory na tuto školu a hudbu vůbec.“ ☺

Petra Pavelková je také absolventkou I. stupně hry na příčnou flétnu ve třídě paní učitelky Mgr. Ivany Hučíkové a dokonce ještě před časem vážně uvažovala o studiu tohoto nástroje na konzervatoři v Teplicích. Není divu, vždyť v loňském roce ve své kategorii vyhrála okresní kolo soutěže ve hře na flétnu, kterou vyhlašuje Ministerstvo školství. Když však zvážila všechna pro a proti, láska k malým dětem jí nasměrovala k podání přihlášky na Střední pedagogickou školu v Nové Pace. Skvěle rozhodnutí! Protože hudebně nadaná a zároveň k dětem citlivá paní učitelka je snem každého rodiče, který dítě svěří do mateřské školy.

Martin Bambušek (absolvuje I.stupeň hry na klavír ve třídě paní učitelky MgA.Moniky Chmelařové) pochází z hudební rodiny, jeho teta Markéta Mašková, která studuje na konzervatoři v Pardubicích hru na klavír, takže Martin od ní bude moci získávat cenné rady, neboť byl v letošním roce přijat ke studiu hry na klavír na stejné konzervatoři. Martin je introvert, ze kterého něco vypáčit je umění, ale nakonec se to jeho paní učitelce povedlo. Jelikož je milovníkem nejen hudby, ale i sportu, ze kterého ho nejvíce hokej a fotbal, při kterém si zlomil asi půl roku před zkouškami na konzervatoř ruku, ale všechno dohnal a zkoušky v lednu tohoto roku úspěšně složil. Přejme mu tedy, aby ho hudba bavila stále více a aby vydržel, i když je to někdy velká řehole!

Tomáš Hynek je absolventem I.stupně hry na bicí nástroje ve třídě pana učitele Mgr.Františka Komárka, ale základy hry na bicí nástroje získal ve třídě pana učitele Jana Malicha. Tomáš zrovna nepaří mezi svědomité studenty, ale svou roli základního kamene kapely „Popík“ pod vedením paní učitelky Jany Včelákové zvládá. V dnešní době tak populární hra na bicí získala dalšího adepta na slávu popové hvězdy, podle slov pana učitele je velmi talentovaným žákem pro tento nástroj. Teď je to jen na Tomášovi, jakým způsobem bude dál své dovednosti rozvíjet.

Kromě bicích navštěvuje Tomáš v naší škole i výuku hry na keyboard ve třídě paní učitelky Vladimíry Matuškové.

Třetím a zároveň posledním absolventským představením bude slavnostní vernisáž našich absolventů výtvarného oboru, které vede paní učitelka Ivonne Kalenská-Andersson, jenž se uskuteční tentokrát v **Obrádní síni** jičínského zámku **4.května 2007 od 15,30 hodin**. Musím ještě prozradit, že slavnostní vernisáž otevře nám velmi známý a světově uznávaný akademický malíř Michail Ščigol. Jsme velmi potěšeni, že naši pozvánku přijal, protože jeho přítomnost bude velkou motivací a jeho práce a umělecké dílo velkým vzorem našim absolventům, z nichž mnozí byli letos přijati ke studiu na uměleckých školách výtvarného zaměření.

V letošním školním roce absolvují (protože o sobě žádné informace nedodali, ani jejich paní učitelka, je tu pouze seznam žáků):

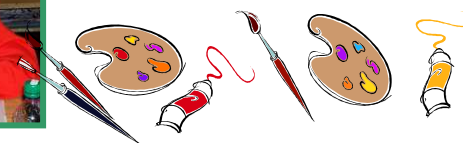
I.stupeň:

Binderová Denisa
Čermáková Kateřina
Černeková Zuzana
Fabiánová Lenka
Grofová Miroslava
Jampilková Klára
Koutná Tereza
Panožková Martina
Stožická Jana
Stuchlíková Petra
Šimůnková Kristýna
Víchová Iveta

II.stupeň

Fišerová Petra
Kendíková Kateřina
Kocourek Michal
Kubín Lukáš
Rusová Eva
Skrivánek Vít
Vaňková Petra

Francis Bacon: „Není možné hovořit o malířství. Nanejvýš si lze v jeho blízkosti povídat.“

Malířství je řeč beze slov, která se obrací ke zraku a vyžaduje naše cítění. Tím, že poskytuje podívanou, poskytuje pocity a city. Kouzlo, jímž působí na představivost, je záhada a vyvolaný efekt není tentýž u všech. Existují obrazy, které „mluví“ samy, i takové, co zůstávají mlčenlivé. Vše záleží na tom, jakou použil malíř formu a jakou máme schopnost dešifrovat jeho mluvu, neboť i když je interpretace volná, obraz se rozluštit.

Jako všechny jazyky má i malířství svá slova, svou mluvnici, svá pravidla. Je poslušné zákonů, jež nám jsou vlastní a které musíme znát. Od Giotta po Picassa neustále obohacuje svůj slovník, aby vyprávělo příběhy či pojmenovalo zevnějšek, aby napodobovalo či porušovalo skutečnost. Avšak i když se jeho formy během staletí mění, jeho mluva zůstává nezměnná. Odevždy spočívá v zobrazování světa, ve vyjadřování univerzálních idejí a pocitů pomocí tvarů a barev rozložených na plochém povrchu. „Rozumět malířství“ neznamená vysvětlit ho. Jde pouze o to, důvěrně se seznámit s četnými přístupy, aby člověk dospěl, tak jako malíř, k myšlení v malbě.

(Elizabeth Lièvre-Crossonová, „Rozumět malířství“)

SOUTĚŽE

V březnu se každoročně konají krajská kola soutěží, které vyhlašuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR. V tomto roce se v naší škole konala soutěž v komorní hře s převahou nástrojů dechových i bicích.

„Po důkladných administrativních přípravách se ve všech prostorách Základní umělecké školy J.B.Foerster Jičín konala za finanční podpory Krajského úřadu Královéhradeckého kraje v úterý 20. března soutěž komorních souborů s převahou dechových a bicích nástrojů základních uměleckých škol.

Od brzkého rána začaly přijíždět soubory z celého Královéhradeckého kraje. Po prezenci zahájili společně soutěž v Porotním sále zámku slavnostně paní ředitelka ZUŠ J.B.Foerster Jičín a hlavní organizátorka celé soutěže Bc.Jaroslava Komárková a místostarosta města Jičína pan Mgr.Richard Koníř.

Dvě poroty měly před sebou náročný úkol vyslechnout a odborně i spravedlivě zhodnotit výkony všech souborů. Jejich složení bylo nesmírně různorodé od flétnového dueta přes saxofonové kvarteto, žesťové soubory různého zaměření, až po dechové soubory s doprovodem klavíru, cembala či dokonce smyčcových nástrojů a soutěžily i soubory bicích nástrojů.

V různých kategoriích soutěžily od sedmiletých dětí po 25leté vyspělé hudebníky. Milým překvapením bylo, že nejpočetnější byla skupina 13 až 18letých účastníků.

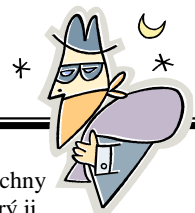
Barvitě složení souborů souviselo i se širokým spektrem žánrů předvedeného soutěžního repertoáru. Vedle tradičních barokních skladeb slyšely poroty skvěle provedené skladby Emilů Viklického a Hradeckého.

Soutěž skončila v pozdních večerních hodinách v Porotním sále slavnostním vyhodnocením. Všechny zúčastněné soubory byly oceněny diplomy a krásnými věcnými cenami z Galerie paní Borovičkové. Ze zúčastněných 82 souborů získal jičínský žesťový soubor „Jičínští trubači“ pana učitele Josefa Tomáška 3.místo , „Stará muzika“ paní učitelky Kataríny Kalvodové, Duoťo příčných fléten paní učitelky Mgr.Ivany Hučíkové a Klarinetové trio pana učitele Mgr.Františka Komárka 2.místo a Kvarteto zobcových fléten s violoncellem pana učitele Petra Luha 1. místo.

Do národního kola postoupily předvedenými vynikajícími výkony soubory ze ZUŠ Police nad Metují Baby Brass a Brass Band. Klarinetové kvarteto s vynikajícím klavíristou Tadeášem Varmusem ze ZUŠ Náchod, Trio ve složení housle,hoboj,klavír ze ZUŠ Hradec Králové, Na Stězině zejména skvěle provedenou skladbou E.Viklického, Duoťo příčných fléten ZUŠ Hradec Králové,Habrmanova, Klarinetové trio a Saxofonové kvarteto ZUŠ Týniště nad Orlicí, Trio příčných fléten ze ZŠ a ZUŠ Ryzně v Podkrkonoší, soubor „Angína“ ZUŠ Kostelec nad Orlicí a „Sarabanda“ ze ZUŠ Rychnov nad Kněžnou.“
Mgr.Ivana Hučíková, ZUŠ J.B.Foerstera Jičín

ZLOČIN V PŘÍMÉM PŘENOSU:

Minulé dny byly velmi zlovlné hned pro dvě pedagožky naší školy. Nejprve byla v Kauflandu okradena paní učitelka Katarína Kalvodová (v oddělení zeleniny jí byla zcizena přímo celá kabelka, kde měla nejen hotovost, ale všechny doklady, atd. Nakonec se její taška vrátila na oddělení Městské policie v Jičíně, kam ji přinesl poctivý nálezc, který jí našel následující večer v koši až před supermarketem Tesco v Hradecké ulici. Samozřejmě bez peněz, mobilů, prstýnků a kreditek, ale se všemi doklady. Dokonce o tom psali i v Novinách Jičínska, atak se naše paní učitelka částečně i velmi „proslavila“ ☺.

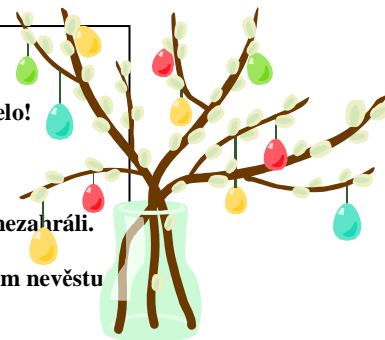
Tou druhou poškozenou byla sama paní ředitelka Bc.Jaroslava Komárková. Ztráta peněz, která postupně narostla přes částku 4.000,- Kč, ale tady byla až podružná. Proč? Protože peníze ji kradla postupně přímo z její kabelky a peněženky její žačka (dnes již bývalá, neboť byla z tohoto důvodu i po jednání s jejími rodiči z naší školy vyloučena).

„Víte, co mě na tom nejvíce bolelo? Zklamání a okamžitá ztráta důvěry, protože moji žáci se stávají časem i „mými“ dětmi, jsou v podstatě mou širší rodinou, neboť spolu travíme poměrně hodně času, a to alespoň pro mě velmi příjemným způsobem – hrou na lesní roh, ale nejen tím – v hodinách si povídáme, co ve škole, co jim jde, s čím naopak mají problémy,... To, že vás okrade „vlastní“ dítě, to je opravdu bolestné a doslova srdceryvné. Nevím, co k tomu víc dodat, bolí to,... ☹“, řekla nám sama paní ředitelka a ještě dodala: „Víte, bylo mi snad nejvíc líto její maminky a potom i tatínka, protože jsem ještě tak zlomeného člověka neviděla. Když tatínek přišel, byl úplně zhroutený. To jsem si teprve uvědomila, že ta moje bolest je jen poloviční, ale řešit takový problém doma, no, to musí být hrozné. Přejí celé této rodině, aby časem všichni našli opět k sobě důvěru. Nebude to lehké.“

A my jen doufáme, že takový už nikdo jiný mezi námi není.

NESEME MOŘENU

Neseme Mořenu na vrchu červenú, na spodku zelenú, pěknú, pěknú, pěkně ustrojenú, helo, helo!
Smrt, smrt ze vsi, daleko od vsi! Co nám léto přinese? Obilíčko zelené a vajíčko červené.
Až půjdeme od vás ven, dej vám pámbu dobrý den!
Neseme Mařocha, nesem do potoka, do černého lesa, do zimného plesa.
Na Smrtnou neděli baba sedí v věřteli, muzikanti, hrajte jí! Muzikanti povídali, že by babě nezařáli.
Smrt'áka nesem s velikým nose, do vody ho dáme, nad ním zazpíváme.
Smrt chodí po vsi, má velký fousy, už nemůže chodit, musíme ji nosit, od města k městu nesem nevěstu
jestli nám nic nedáte, tak vám ji tu necháme!

V pátek 30. března pod pomyslnou taktovkou paní učitelky Zdenky Svobodové a Jany Včelákové pochodoval průvod dětí z naší ZUŠky, K-klubu a 1. mateřské školy 17. listopadu po celém městě a vynášely Mořenu.

Název a Smrtná neděle připomíná, že myšlenky věřících se mají plně soustředit na umučení a smrt Páně. Je spojena se zahalováním křížů v kostele, s tradicí sahající do starokřesťanských počátků církve. Ve 3. a 4. století byly kříže s postavou umírajícího Krista zdobeny filigránem, drahými kameny apod. Aby výzdoba nerušila vážnost postní doby, zakrýval se již tehdy celý kříž. O smrtné neděli byl všeobecně rozšířen zvyk "vynášení smrti" - Moreny, Mořeny nebo Mařeny. Tento obyčej spojujeme s ukončením zimy a jeho původ je třeba hledat již v pohanských dobách. Figurka smrtky byla zhotovena z hadrů a ze slámy, často měla reznou košili, korále z výdunků vajec a obličej pomalovaný barvou. Podle těchto starých zvyků vypadala i ta letošní „naše“ Mořena, kterou vyrobili žáci ve výtvarném oboru. Byla připravena na dřevěné tyči a nesena k řece Cidlině, kde byla zapálena a vhozena do vody. Od vody se pak rychle uteklo, "aby nás smrt nedohonila" a přineslo se na nádvoří zámku tzv. líto. Vynášení Mořeny bylo doprovázeno rozličnými říkadly a písničkami. Některé jsme vám uvedli výše.

Dne 28. března slavíme **Den učitelů** (v roce 1592 se narodil Jan Ámos Komenský).

U příležitosti tohoto svátku uděluje již druhým rokem ředitelka ZUŠ J.B.Foersterova Jičín „OCENĚNÍ“ za odvedenou roční práci některým zaměstnancům, kteří se významně podíleli na práci s dětmi a pro děti za uplynulý rok.

Letos byli oceněni:

Mgr. Ivana Hučíková, Katarína Kalvodová DiS., Petra Matoušková DiS., Vladimíra Matušková DiS., Jana Nevrlá, Eva Poláková, Marie Stříbrná DiS., Josef Tomášek DiS. a Mgr. Jana Včeláková.
(Loni byli oceněni: Ivonne Kalenská-Andersson, Eva Černochová, Bc. Pavel Hučík, Mgr. František Komárek, Marcela Kováčová, Zdenka Svobodová DiS.).

Dále paní ředitelka udělila „PODĚKOVÁNÍ“ panu učiteli Petru Luhovi, paní učitelce Věře Čejkové a Ivonně Andersson.

Všem oceněným srdečně blahopřejeme a přejeme jim radost a trpělivost se žáky i do budoucna, aby je i nadále tato práce těšila!

CO NÁS TEDY ČEKÁ V MĚSÍCI DUBNU?

- 5.-9.4. Velikonoční prázdniny
- 16.4. dopoledne mají tanečníci generální zkoušku na vystoupení
- 17.4. 9,00 a 10,30 Masarykovo divadlo Vystoupení „Včelka Mája v opeře“ pro žáky ZŠ
- 17.4. 18,00 Masarykovo divadlo „Včelka Mája v opeře“ a slavnostní vyřazení absolventů tanečního oboru
- 18.-22.4. vzdělávací zájezd do dánských hudebních škol (za naši školu byly vyslány ředitelkou školy paní učitelky Černochová, Kalvodová, Matoušková a Stříbrná)
- 27.4. 14,00 Porotní sál generální zkouška absolventů hudebního oboru
- 27.4. 18,00 Porotní sál Slavnostní vyřazení absolventů hudebního oboru
- 4.5. 15,30 Obřadní síň Slavnostní vernisáž absolventů výtvarného oboru

Něco málo o programu tanečního oboru nazvaného „Včelka Mája v opeře“.

I v letošním školním roce jsme pro vás v tanečním oddělení připravili představení. Tentokrát jsme jej nazvali „Včelka Mája v opeře“. Nebojte se tohoto názvu, je pod ním skryta nádherná hudba muzikálová, filmová ale i operní. Pomyslná včelka Mája nás přenášá při svém letu z kontinentu na kontinent a tím nás seznamuje i s druhy tanců cizokrajných zemí.

Uvidíte tanec na hudbu Karla Svobody ze stejnojmenného seriálu „Včelka Mája“, ale i další choreografie paní učitelky Evy Černochové, které vás zavedou od USA až po Japonsko. Slovem provází již tradičně pan Radovan Sál, který je zároveň scenáristou programu.

KDO SE V DUBNU NARODIL?

- ✓ 6.4. 1952 pan učitel Karel KULHAVÝ
- ✓ 7.4. 1981 pan učitel Pavel KRČMÁRIK, DiS.
- ✓ 15.4. 1949 paní učitelka Jana NEVRLÁ
- ✓ 19.4. 1954 paní učitelka Hana BOTKOVÁ, DiS.
- ✓ 21.4. 1957 paní učitelka Zdenka SVOBODOVÁ, DiS.
- ✓ 26.4. 1979 pan učitel Bc. Petr SVOBODA, DiS.

**Všem oslavencům
přejeme
pevné nervy i zdraví a
do dalších hodně úspěchů**

©Jaroslava Komárková